

[Finansministeren.]

aar, maa man sammenlægge Tallene paa Finansloven og Tillægsbevillingslovforslaget for 1935—36. Det viser sig da, at for Domænerne, Statsvirksomhederne og Rente-kontoen er Underskuddet gaaet ned med ca. 2,5 Mill. Kr. Den store Indtægtspost: Skatter og Afgifter er paa 436,6 Mill. Kr., hvilket betyder en Stigning paa ca. 8 Mill. Kr.; heraf falder ca. 2 Mill. Kr. paa den ordinære Indkomst- og Formueskat, ca. 5 Mill. Kr. paa den ekstraordinære Indkomst-skat og ca. 1/2 Mill. Kr. paa Told- og Forbrugsafgifter. Naar den ekstraordinære Indkomstskat stiger med ca. 5 Mill. Kr., til Trods for at Tilskuddet til Amtsskatternes Nedsættelse formindskes med ca. 1 Mill. Kr., skyldes det, at der i Henhold til vedtagne Love opføres 1 Mill. Kr. til Dækning af Udgifter til Kødkort og 5 Mill. Kr. til Kornfonden. Told- og Forbrugsafgifterne, der i 1934—35 indbragte 272,7 Mill. Kr. — bortset fra de ca. 13 Mill. Kr. Afgift af Olie til Margarineproduktion — og for indeværende Aar er budgetteret til et lignende Beløb, er paa det her forelagte Forslag ligeledes opført med ca. 273 Mill. Kr. Disse Afgifter, der i 1934—35 var stærkt stigende, vil for indeværende Aar antagelig give samme Beløb, og man har ligeledes ment at kunne regne med uforandret Indtægt i det kommende Finansaar. Nogen Forøgelse bliver der næppe, hvorimod Arbejdsvanskelighederne og Eksportholdene meget vel kan medføre en Nedgang paa disse Indtægter.

Udgiftsbeløbene, sammenlignet med indeværende Aars Finanslov og Tillægsbevillingslovforslag, viser ikke store Udsving. For Landbrugsministeriet er der vel en Stigning paa ca. 7 Mill. Kr., men heraf vedrører de 5 Mill. Kr. Kornfonden og godt 2 Mill. Kr. Grundforbedringsarbejder. Socialministeriets Budget viser en Opgang paa 1,6 Mill. Kr., medens Finansministeriet møder med en Forhøjelse paa ca. 3 Mill. Kr., hvoraf 1/2 Mill. Kr. gaar til Forhøjelse af Lønninger til det ikke-fastansatte Kontorpersonale og 1,5 Mill. Kr. til Udgifter i Forbindelse med Nedsættelse af Arbejdstiden for en Del Tjenestemænd og Sygeplejersker. Disse 2 Mill. Kr. vedrører samtlige Ministerier, og ved Tillægsbevillingsloven for 1936—37 vil Beløbet blive fordelt paa de respektive Konti.

Hvad Formuebudgettet angaar, skal jeg henlede Opmærksomheden paa, at Statsvirksomhedernes Anlægsbudgetter, der tidligere opførtes sammen med Driftsbudgetterne under § 2, nu er samlede under § 26. En Oversigt over Bevægelserne paa Statens

Statuskonti findes ved Siden af Oversigten over Driftsbudgettet i Indledningen til Finanslovforslaget.

De vigtigste Nettoudgifter paa § 26 er ca. 12 Mill. Kr. til Ejendomme og Anlæg under Statsvirksomheder, ca. 11 Mill. Kr. til Udlaan og ca. 29 Mill. Kr. til Afbetaling paa Statsgælden. Efter det foreliggende Forslag vil § 26 udvise et Minus paa godt 48 Mill. Kr.

Som jeg har nævnt i det andet høje Ting, har Staten ikke optaget nye Laan i de sidste to Aar. De 85 Mill. Kr., der blev laant i Januar Maaned 1934, indgik i Statsregnskabet for 1933—34 til Dækning af forskellige Anlægsudgifter, og Regnskabet for det nævnte Aar udviste trods dette Laan et Minus i Kassebeholdningen paa 62 Mill. Kr. Ved indeværende Regnskabsaars Afslutning naar vi vel op paa et Minus af omtrent 100 Mill. Kr. I de to sidste Aar er der afdraget 71 Mill. Kr. paa Statsgælden, og 70—80 Mill. Kr. er anvendt til offentlige Arbejder, Udlaan m. m.

Jeg skal anbefale det foreliggende Finanslovforslag til velvillig Behandling i det høje Ting.

Hauch: Betragter man det foreliggende Finanslovforslags Hovedindtægts- og Hovedudgiftsposter uden nærmere at klare sig, hvorledes vort Lands forskellige Erhvervsgruppers økonomiske Stilling er og navnlig har været i de senere Aar, maa man faa det Indtryk, at alt her i Landet økonomisk set har udviklet sig paa tilfredsstillende Maade. Og dog er Sandheden den, at Landets Hovederhverv, Landbruget, har været ude for en økonomisk Krise, en økonomisk Udmarvning af Kapitalen gennem et direkte Formueforbrug — gennem Slid paa hele Produktionsapparatet og Udskyden af normal Vedligeholdelse paa Grund af manglende Kapital — som aldrig før, i hvert Fald ikke i de sidste 110—120 Aar. Man kan ofte høre Folk, der hører til uden for Landbruget, sige: Det har vel nok været slemt i disse Aar, men det er jo dog ikke gaaet saa galt, og nu lysner det for Landbrugets Økonomi. Ja, lad os haabe, at det sidste maa være Tilfældet, at det lysner for Landbrugets Økonomi. Hvad det første angaar, at det ikke er gaaet saa galt, skal jeg henvise til, at den danske Landbostand altid har haft en enestaaende Evne til at tilpasse sine Fordringer efter de foreliggende økonomiske Muligheder. Mange inden for andre Samfundsklasser vilde forfærdes, dersom de vidste, under hvilke sparsommelige Forhold Livet er levet og